

מדינת ישראל
הכנסת

ט. ב.

פרוטוקול מס' 5/ג'

סיטיבת הוועדה לחינוך ותרבות שהתקיימה ביום ג',
י' בכסלו תשי"ד - 17.11.1953 בטעה 11.50.

משתתפים:

- ט. פרטיץ - היו"ר.
- ח. בוגר
- ז. בן-יעקב
- א. ברטן
- ק. כהנא
- א. כלפון
- ט. כפרית
- ד. נצר
- י. ספילנסקי
- ט. רוזנברג
- א. ריטלט

חטרים:

- ט. אונא
- ט. ארם
- ר. צברי
- א. רזיאל-נאדר.

מוזמנים:

- ב. צ. דינור - סר החינוך והתרבות.
- ד"ר אבידור - סגן הסנהל הכללי של ססרד החינוך והתרבות.
- ר. ססנר - היועצת הטטפטית של ססרד החינוך והתרבות.
- גב' בבלי - סנהלת הסדור לתזונת ילדים בססרד החינוך והתרבות.

דד-היום:

- א. סינוי חברי הוועדה לחינוך ותרבות לוועדת הסרט העברי.
- ב. הסטך סקירתו של ד"ר אבידור על מערכת החינוך לשנת הליטודים תשי"ד. (בעיות במי-ספר סקצועיים ותקלאיים, והגדנ"ע בבתי-הספר).
- ג. התקנות ביחס לחוק חינוך חובה (הוראת לעה) תשי"ד - 1953.
- ד. סקירתה של הגברת בבלי על טפעל ההיזנה

מינוי חברי הוועדה לחינוך ותרבות לוועדת הסרט העברי. הסטף סקירתו של ד"ר אבידור על מערכת החינוך לקראת שנת תשי"ד.

היו"ר ט. פרסיץ: פותחת את הישיבה.

נתקבלו אצלי הזמנות לאזכרה של הרב אטף וטי שירצה ללכת יוכל לקבלן.

קיבלתי הודעה מסזכירות הכנסת שהטיפול בחוק הסרט העברי הועבר לוועדה מסותפת של ועדת הפנים והוועדה לחינוך ותרבות. ועדת הכנסת קבעה שיושב-ראש הוועדה תהיה יושבת-ראש הוועדה לחינוך ותרבות. אנו נתבקשנו לקבוע את החברים שלנו לוועדה זו. אני חושבת שאנו צריכים לקבוע 3 חברים. אני מציעה את חבר הכנסת רייסלט.

ט. כפרית: אני מציע את חברת הכנסת נצר.

היו"ר ט. פרסיץ: אולי חבר-הכנסת אונא יכנס לוועדה זו אם הוא פנוי לכך.

ב. זמשך סקירתו של ד"ר אבידור על מערכת החינוך לקראת שנת הלימודים תשי"ד: בתי-הספר התיכוניים והגדנ"ע.

ד"ר אבידור: בשבוע שעבר סיימתי בפרשת בתי-הספר התיכוניים. עתה ברצוני להוסיף סתי הערות לענין זה: (1) החינוך המקצועי והחקלאי; (2) הגדנ"ע בבתי-הספר. כידוע לכם הועברה סה-1 באפריל האחריות לבתי-הספר המקצועיים לסדר העבודה, ולבתי-הספר החקלאיים - לסדר החקלאות. בראשונה התנגדנו לכך, כי דעת סדרנו היתה והנה שמוסדות אלה צריכים להיות במסגרת סדר החינוך והתרבות. התהליך בארצות אחרות הוא כזה שלראשונה היו בתי-הספר המקצועיים במסגרת העבודה ובתי-הספר החקלאיים - במסגרת החקלאות ועתה הם עוברים לסדר החינוך והתרבות. אולם נוכח הנימוקים של חסכון ויעול הסכמנו להעברה זו לתקופת סה, כלומר, עתה יעברו בתי-הספר המקצועיים לסדר העבודה וכתיהספר החקלאיים - לסדר החקלאות. אולם נקבעו ועדות מסותפות: 1) בוועדה לבתי-הספר החקלאיים יהיו מיוצגים סדר החקלאות, סדר החינוך והתרבות, יושב-ראש הוועדה יהיה נציג סדר החינוך והתרבות; 2) בוועדה לבתי-הספר המקצועיים יהיו מיוצגים סדר העבודה, סדר מסחר ותעסיה, סדר הבטחון, סדר החינוך והתרבות. יושב-ראש הוועדה יהיה נציג סדר החינוך והתרבות.

ועדות אלה החלו בפעולתן בסוף שנת הלימודים שעברה. אנו טרגייסיים לשים להגביר את פעולתן של ועדות אלו בסנה זו. בבתי-הספר המקצועיים והחקלאיים יש גם הסכלה כללית ועיונית. לכן טובר סדר החינוך והתרבות, כי עליו לטפל בכל העניינים הנוגעים לחינוך.

אשר לענין הגדנ"ע - זכורים לכם הדיונים שהתקיימו בוועדה זו בסנה לעברה. לא אחת תבעו הסנהלים והסורים בבתי-הספר התיכוניים, כי האחריות לגדנ"ע בבתי-הספר התיכוניים תועבר מסדר הבטחון לסדר החינוך והתרבות. בסוף הקיץ הועברה האחריות לפעולות הגדנ"ע בבתי-הספר סן הצבא ומסדר הבטחון לסדר החינוך והתרבות. דבר זה נעשה באסצע שנת הלימודים ולמסדר

17.11.1953

הסטף סקירתו של ד"ר אבידור על מערכת החינוך לקראת שנת הלימודים תשי"ד. התקנות לחוק חינוך חובה (הוראת שעה) תשי"ד - 1953.

ד"ר אבידור:

החינוך והתרבות לא היתה כל הקצבה. מסדר הבטחון העמיד לרשות מסדר החינוך והתרבות סכום קטן עד סוף שנת הכספים, שאינו מאפשר הנהגת פעולות גדנ"ע בכל בתי-הספר התיכוניים בראשית השנה הזו. על-כל-פנים אנו מספלים בהנהגת פעולות גדנ"ע בכל בתי-הספר התיכוניים ובמידה מסויימת גם בבתי-הספר המקצועיים והחקלאיים.

אולם ישנן שתי בעיות, אשר אחת מהן היא

חטורה מאד, ונצטרך לטפל בהן ואתם אתנו יחד בזמן הקרוב ביותר: (1) בעיית תקציב הגדנ"ע בבתי-הספר - כי מסדר הבטחון ושלטונות הצבא החליטו להקדיש את תקציבם וענינם לגדנ"ע בקרב הנוער העולה והעובד. לדעת מסדר הבטחון יצטרך מסדר החינוך והתרבות לשאת בעול התקציב כולו מה-1 באפריל. מסדר הבטחון אומר, כי מסדר החינוך והתרבות צריך יהיה להקים מחנה מיוחד לאיטונים מהזכרים - דבר זה כרוך בתקציב של מאות אלפי לירות. סדר החינוך והתרבות כבר העמיד על כך את סדר הבטחון וסר האוצר, כי פעולות הגדנ"ע בבתי-הספר החל מה-1 באפריל כרוכות בתקציב גדול.

(2) פעולות הגדנ"ע של הצבא בקרב הנוער

העולה ומעובד קטורות במידה רבה בבתי-ספר לנערים עובדים. לכן הוחלט על תיאום הפעולות והקמת ועדה מטותפת לפעולות הגדנ"ע בקרב הנוער העולה והעובד.

ג. התקנות לחוק חינוך חובה (הוראת שעה) תשי"ד - 1953:

ב. צ. דיבור:

כבר הסברנו לכם את העקרונות לפיהם אנו עומדים לקבוע את התקנות ביחס לתלום שכר לימוד לגנים. אנו חושבים שליסט יהיו פטורים, וכסה אחוזים יהיו צריכים לשלם רק חלקים מסויימים. אולם בינתיים החלו העיריות לפעול וסידרו את הענינים מבלי לחכות להוראות שלנו. לכן הזמנו את נציגי העיריות ולאחר מכן נפרסם את ההוראות. תחילה אנו רוצים לשאול לדעתם של הציגים האלה, כיצד אפשר להבטיח דבר זה. אנו נפגשים מחרתיים בבוקר עם ראשי העיריות מסוים שאנו רוצים לתאם את הדברים כדי לאחר-כך לא יהיו טענות וערעורים. אנו נראה להם עקרונות אלה וננסע את דעתם. לכן רצוי היה לטמוע טכס הצעות סונות לסידור ענין זה, כי תהיה בכך תועלת גדולה יותר מאשר לדון על התקנות לאחר מעשה.

היו"ר ט. פרסיץ:

ברצוני להעמיד את מסדר החינוך והתרבות על מספר תקנות. לרוב הכוונה של מסדר החינוך והתרבות והטחוקקים היא טובה. אולם אחר-כך באה המציאות והופכת את העקרונות הטובים למציאות רעה. קרו שני דברים מדאיגים מאד את אלה הרוצים באמת ובתמים לשמור על קיום הגן: א) ישנן מספר עיריות ומועצות שהתנכרו לחלוטין לענין הדירוג והטילו את הדרגה הגבוהה ביותר על כל הילדים מתוך הנחה שהאחרים שאינם מסכימים לכך ידפקו על הדלתות וידרשו את ההנחה, יפנו לטחלקה לעזרה סוציאלית. ייתכן ומבחינה פיסקאלית הם צודקים, הם בחרו להגן בדרך הקלה ביותר. אולם אנו הטעונים בביקור הילדים, איננו מעוניינים בהגנות אלה. ישנם גם הורים רבים שאינם יכולים לשלם 84 ל"י, אבל אין הם מקרים סוציאליים ואינם רוצים לדרוש את ההקלות ומותרים על ביקור הילדים בגן, והילדים נשארים בבית, או מסתדרים באיזה צורה שהיא בגנים פרטיים.

17.11.1953

התקנות לחוק חינוך חובה (הוראת שעה)
תש"ד - 1953

היו"ר ט. טרסיץ:

ב) כמון אנכי רוצה לעבור למכת הגנים הפרטיים, קרה לנו השנה משהו שעוד לא קרה. ישנם כ-150 גנים פרטיים של גננות פרטיות העומדות תחת מיקוח המשרד - מספרית אלה קיבלתי ממשרד החינוך והתרבות, כי הן הביאו אותם החשבון בבנותם את התקציב. עכשיו צצו גנלי סוביס. כל גננת שלת קיבלה מינוי ממחלקת החינוך, או שאין לה הבטחון שהיא תקבל מינוי כזה, סידרה לה בדירתה הפרטית גן בתנאים שהייתי רוצה שמשרד החינוך יענין בהם. שמענו מחבר אחד ברועדה, כי במקומו הוא נפתח גן על-ידי אשה פרוצה וגן אחר - על-ידי אשה שיכורה, ואלה הן גננות. לדעתי יש למנוע דבריה אלה בכל האפשרויות. גנים אלה אינם דורשים הכרה. אנו צריכים לדעת, כי אם קיים חוק חינוך חובה, וכל ילד חייב לבקר בגן - הר"ל גן כזה אינו פוטר מחובת ביקור, ואחת צריכים להתחשב כמתן המשרד.

יחס הקצרות לארגוני הנשים החפצות

ומרבנים לעזור להן, והקצרות דוקרות לעזרתן. במסא-ומחן עם הארגונים נאמר, כי הארגונים יתחפרו כשליש ההוצאות. היו ארגונים שחשבו, כי השנה לא יוכלו בשנה פניה לשאת באחריות ילדיהם עד גיל 5 שנים. אולם כאשר ראו את המיני הקטנה הסכימו לשאת בעול זה עוד שנה אחת. אבל השתפרות של הארגונים בהוצאות תהיה לא יותר מאשר שלישי. משרד החינוך והתרבות קבע את מסכורת הגננת והעמידה על 160 לחודש לכיתה בת 40 ילד. במקרים יוצאים מן הכלל יתחשבו גם בכיתה בת 35 ילד. במקרים של כיתה בת 40 ילד הרי החלטות הוא 4 ל"י לילד, ובמקרים יוצאים מן הכלל לכיתה של 35 ילד החלטות הוא - 3,5 ל"י. במקרה שאין בכיתה מספר זה של ילדים, יקבלו הארגונים רק את החלק המגיע כלומר, את ישנם בכיתה 10 ילדים הם יקבלו רק 40 ל"י. פרט לכיתות במקומות התיישבות שבהם יהיו כולל כיתה 11 ילדים, מכאן גובע שהקצרות היו צריכות להשתתף בתשלום לארגונים כדי להגיע לאותו שלישי, והיו צריכות לשלם 3,350 ל"י כדי החזקה הילד. בהתאם לחקנות, הרי התשלום המינימלי הוא 12 ל"י לשנה. הקצרות גוררות שהן אינן צריכות להשתתף יותר מאשר ב-2 ל"י לילד. את הקצרות הגדולות מתחפרות רק ב-2 ל"י לילד. הרי ברמלה נרתנים רק 1 ל"י בחולון - 1,5 ל"י. הדבריה גורמלה לכך שהמקומות מדינאים והגנים ריקים מילדים. בזמן האחרון אחרי פרטות החוק, הם קצת מתמלאת. אולם צעקה מגיעה בענין זה מכל המקומות.

את יעובדו התקנות בהתאם למציאות

זה לא יעזור לסדר את הילדים בגנים. התקנות צריכות להיות מעובדות בהתאם להתלמות הממלטה. את הקצרות גבו סכומים שלא בצדק, הרי יש לראות תשלום חלקי זה, החל גם על החלק האחר, כלומר, קאילו הן גבו כבר שני תשלומים. אבל אין להשתתף את הדרגה של 84 ל"י כדרגה היחידה. מכל מקום הייתי מבקשת שיוטח לב לבך בטידור הענינים.

ד. נצר:

בעיית הגנים מקוררת דבריה מיוחדת שליש לעמוד עליהם ולראותם בטאלה נפרדת, בטאלה מיוחדת. השאלה אשר הסקירה, והמנהל-המנחה פרסיץ עמדה עליה במקצת מדאיגה לא מן השנה הזו בלבד. אם יוחלה על גניה מסוימים סאינס מרבית, הרי שיה עיריה לא תוכל לשלוח לשם ילדים בני גיל 5 שנים. משרד החינוך והתרבות צריך לראות את המאב החינוכי והפעולה החינוכית הנעוית על-ידי כל הגופים. עלינו לראות את הדבר מתעמים פדגוגיים והגייניים. ישנן פרצות בה גדולות שהן גדולות מן הבנין עצמו. לבן טאלה זו צריכה לעמוד על סדר-היום כדי שנוכל לתת עליה יותר את דעתנו.

אשר לארגוני הנשים והגנים - צט

לקבוע כאן דברים ברורים ושהדבריה לא יעזרו לפי ראונה החופשי של כל רשות מקומית. במקומות שאין רשות מקומית, ארגוני הנשים צריכים לזהפך לבעלות על הגנים. תולה נוסף לכך, אני קובלת על

17.11.1953

התקנות לחוק חינוך חובה
(הוראת שעה) תשי"ד - 1953.

ד. נצ"ר:

התשלום הממוצע של 160 ל"י . מטרת החינוך והתחנות טרומית לראות
מטרת זו. הן ידוע למטרות החינוך והתחנות שיטת תנאים סוציאליים
מסויימים, ישנה קצין פנסיה. כל בעלות מקבלת את האחריות לגנונות
ואם תרגולי-הנשים אחריות לכך, הרי עליהם לראות לימי מחלה כגון,
אזלת את מטרת החינוך והתחנות, לוקח את האחריות הפיזית, עליו להעלות
את המינימום הממוצע. לדעתו, הממוצע צריך להיות לפחות 170 ל"י,
לפי חישוב של 35 ילדים בתיבה.

אשר לתקנות - ישנן תקלות רבות
בענין זה. ביון טיט להסדיר ענין זה באופן חזקתי, הייתי מעמידה
את הדבר על 4 דרגות: (א) הדרגה הגבוהה ביותר של הנשים שפרנסתם
בזכותה, אלה הם בעלי עסקים פרטיים, או נשיות שפרנסתם באה להם
מעבודה עצמאית; (ב) ישנה עובדית שכירית, יש לזכור, כי גם
הפקיד הגבוה אינו יכול לתת חינוך חינוך לילדו, אולם ישנן עובדית
שכירית במקומות פרטיים, עליהם לשלם ב-10 ל"י פחות מהדרגה הגבוהה
ביותר, כלומר, הם צריכים לשלם 74 ל"י; (ג) הדרגה השנייה לאחר
אלה המקבלים חינוך חינם, הם צריכים לשלם 24 ל"י - אלה הם העובדית
בעבודות דחק ומיוע; (ד) חינוך חינם מקבלים אלה העובדית 3 ימים
בשבוע, או 6 ימים בשבוע.

ק. בהנא:

אשר לתקנות - לא רק גובה שכר הלימוד
קובע כאן, אלא ישנה כאן בעיה של
מסמכות מרובות ילדים, ישנן מסמכות שמספר ילדיה לומדים בבית-ספר
תיכון ומספר ילדיה צריכים ללכת, לגן-הילדים, לכן יש להתחשב
לא רק בשכר העובדית, אלא גם במספר הילדיה.

א. רימלח:

צדק חבר-הכנסת בהנא שיש להתחשב
במסמכות מרובות ילדיה, אולם יש לציין,
כי קימה הבדל בין הפקידות הגבוהה לבין בעלי מסמכות גבוהות. כן
יש הבדל בין הפקידות הממשלתיות הגבוהה לבין הפקידות הגבוהה במפעלים
פרטיים. קשה להבדיל בין כל הסוגים האלה, כי יש רגש שותף בבית-
חרושת מקבל שכר. לכן הייתי מאיצה להתקין את התקנות לפי ההכנסה
ולא לפי התואר.

ד. סמנר:

הבקיה כיצד למסור, הטיבות למסור, או
לעשיית תקלות, אינה מדאיגה אותי כל
כך, אם כי דעונו של חבר-הכנסת בהנא, אף הרה נראה לי, אולם
קשה יותר לקבוע את הדברית אם אין מסתמכים במישרין על מס-ההכנסה,
כיצד אז לקבוע את הדירוג?

א. רימלח:

לצערנו, לא הכל משלמת מס-ההכנסה.
אולם בדרך כלל אנו יושבים על המדוכה
ואם מישהו מבקש פעה אחת לשחררו מן החטלות - עושים זאת. אחד-בך הוא
מבקש בשנית - טוב עושים זאת, הבדיקה איננה נעשית לפי נתונים
שאינם קיימים. אמנם מחקינית את התקנות רק לשנה אחת ומקריית, כי
בשנה הבאה לא יהיה צורך בהן. אולם בדרך כלל קימה שאלון בעלריה ואפשר
להוסיף את הכנסתו של אדם, מקצועו, במטה חדרית הרה גר והיבן.
ברור לי, כי הצדק המושלם לא יוכל לפעול כאן. אך צריך להיות
קר מנחה, אם יתחילו ללכת לפי מס-ההכנסה, לא יהיה לדבר סוף.

17.11.1953

התקנות לחוק חינוך חובה
(הורעה שק"ד - 1953)
סקינותה של הנכרת בבלי על
מפעל ההזנה בבתי-הספר.

ר. סטנר:

חבר-הכנסת וילסון היקף, כי אחד
המללים יהיה מספר החודשים ומקום המגורים.
אולם את אדת גר בחבליה 12 שנה, התם הוא אריך לשלם יוחי מאשר נהג,
נניח, הגר במזנה-יהודה.

היו"ר ש. פרסיץ:

עיריית תל-אביב קבעה 5 דרגות והן
מסודרות מאד. נדמה לי, כי היא תתאימה
עצמה לדעת המחוקק ולכוונתו. ייתכן ואריך לתקן במטהר, את הדבר. אבל
בערך מידור זה הוא טוב.

ב. צ. דינור:

עיריית מסרילמור התחשבו בדברינו ואחרות
עשו על דעת עצמן ושינו את הדברים
ויש ביניהן כאלה שעשו את ההיפך ממה שנאמר להן לעשות. נכרן הדבר
שתקנות אלה הן רק לשנה אחת. אולם גם מה שקרויות לשנה אחת יש לעשות
בארץ נכרן, כי אז אפשר ללמוד מכך.

ישנן ארצות בהן חובת החינוך היא כללית,

אבל לא חייבת. אין גרביה את שכר הלימוד מכל אחד, אלא את למישהו
יש ילד, ורשמית אחר למרד חינוכי ובהתאם לדרגת מס-ההכנסה שלו גרבים
את מס ההכנסה יחד עם המס הקטור לשכר לימוד. אולם אין שם שכן
לימוד לבאורה, אלא ישנה חובה שאריך לשלוח את הילד למרד חינוכי.
המרד החינוכי לאחר שרשה את הילד שולח הרעה לממשלה והיא גרבה את
המס. איננו רוצים ללכת לפי מס-ההכנסה. אולם אנו רוצים לדייק, כדי
זה שאין באפשרותו לשלם - לא ישלם, או סי' שמחוסר עבודה - אי-
אפשר לדרוש ממנו שישלם. קנה המידה של הדירה אינו מספיק, כי יש
ומישהו גר בשלושה חדרים ומשלם 6 ל"י לחודש ומשכיר חדר אחד ומקבל
15 ל"י לחודש.

היו"ר ש. פרסיץ:

אנו נבקש את שר החינוך והתנחלות להביא
לנו בשבוע הבא את התקנות לאחר הפגישה
עם נציגי העיריות. אני רק מבקש שימחר בכל האפשר במידור התקנות.

מה שאני מוטרח את רשות הדיבור לגברת
בבלי, אני רוצה לברך את חבר-הכנסת רוננברג ולהביע לו את שמחתי שהוא
טוב בתוכנו.

ד. סקינותה של הגברת בבלי על מפעל ההזנה בבתי-הספר:

גב' בבלי:

כדי לתת סקירה על היקף המפעל היקף
תקציבו ובעיותיו, אחיל בהעברת המפעל
ממרד הסעד, כי לפי מדר זה מתחלקה השנה התקציבית הנוכחית. השנה
מתחלקת לשלוש חלקים שונים לגמרי. קיבלנו באופן פתאומי למדי את המפעל
ב-1 לאפריל וראינו למנוע כל המסקה שהיא במפעל זה. אולם לא הכרנו את
היקפו והתחייבותיו. כדי לדעת דבריה אלה היינו צריכים להפסיק מפעל
זה לחודש ימים - דבר זה לא יכולנו להרשות לעצמנו. לכן כתב המנהל
הכללי של מרד החינוך והתנחלות לכל הרשויות המקומיות, כי אנו ממשיכים
במפעל זה כפי שמסרד הסעד ניהל אותו, את התחייבותיו אנו נשלח ובלבד
שלא תהיה המסקה. בלומר, על הרשויות המקומיות היה להמשיך במפעל זה.
כך שחמנו על צ'יק בלנק, כי לא ידענו מה היו התחייבותיו באותה
החדשים משהו שדבר זה לא היה ברור. מרד החדשים אפריל, מאי ויוני

17.11.1953

סקירתה של הגדרת בבלי על
מפעל ההזנה בבתי-הספר.

גב' בבלי:

אי-אפשר היה לקרות שינויים ונצטברו הרצאות ממפעל החלב יחד עם
מפעל הקקאו בסך של 95,000 ל"י לחודש. סברה זה הרמ למעלה ממה
שהיה באפשרותנו להוציא.

מדוע היה התקציב כזה גדול? מה עלי
לעמוד על מבנה המפעל. מפעל ההזנה יחד עם מדור ההזנה שהיה במסדר
ההיגוד והתורה מפל 200- נקודות גיאוגרפיות. מחוץ אותן 200
הנקודות היו 150 נקודות **מוחזקות** - במי שהתברר אחר-כך. כלומר
היו אלה נקודות שהממשלה מסלמת שם את כל ההוצאות. פרט להבנסות מן
הילדים הסכסית את הגרעונות. כישורי הגרעונות ככל 150 הנקודות עלה
לנו ביוקר לב. הרי גם ביתר המקומות הדבריים לא היו ברורים, כי
קיבלנו את הדבריים ממסדר המעד **בבלי שהיו** שם הסכסית עם **הרשויות המקומיות**
המקומיות. על-כל-פניה לא היו שם הסכסית בכתב. לכן לא ידענו בדיוק
מהן ההתחייבויות במרעצות **סקוטיות** ובקפירות של מסדר הטעד ומתן ההתחייבויות
שלנו. לכן המטכנו בצורה זו, כי לא יוכלנו להמסיק את המפעל באמצע
השנה והוצאנו הרבה יותר ממה שרצינו להוציא.

לאחר מכן באה תקופת הקיץ. דרוקא בשנה
זו היה הקיץ ארוך מאד והיה הנרח לטור קיטנות למרות שלא היה לנו
סעיף מיוחד לקיטנות ולא קיבלנו כל הקצבה נוספת לכך. אולם המאב
הסוביאלי בישובי ערליה הברית ארתנו להקיים קיטנות חוד הקרה לקבל
את ההקצבות. אולם תקורה אלה לא נחשמו וככל זאת קיימנו את המפעל
הקיטנות. אבל דבר זה עלה לנו 100,000 ל"י. התנאיב כמללו בנרי על
9 עד 10 הקצבות בחודשי הלימוד. אשר **לקיטנות** הקיץ, הרי לפני שנה
ניחנה הקצבה, או החזקת התקציב לקיטנות. אולם השנה לא היתה הקצבה
נוספת וקיימנו את הקיטנות שהאליהו יפה.

אשר לקיטנות צריך היה לאפסיק מפעל זה
כדי לעשות ריאורגניזאציה. אני שמחה לציון, כי למרות המטא-והמתחן
הממושך השגנו הרבה על-ידי ריאורגניזציה זו. הנקודה הקובעת הראשונה
שהיה בדעתנו לתקן היתה בתוצאה **סכך** שלא יוכלנו להמשיך ולקיים 150
נקודות מוחזקות. לא ייתכן שהממשלה תנהל מפעל זה בכל נקודה מרוחקת
כלומר, תעטה שם את כל המעולות האדמיניסטרטיביות; תשלם לעובדיה,
תקבל עובדים ותכסה את הגרעונות - דבר זה לא ייתכן. אותה טעה
קיבלנו גם הוראה מפורשת מן השר **לבנון** לאחר ביקור ועדת היעול, כי הוחלט
על העברת המפעל לאחריות של הרשויות המקומיות.

אשר לשאלת המיטרונאל - בתוצאה מאיחודם
של 4 מפעליה היה עלינו לקצץ בשליש ממספר העובדים. קיארץ זה באענו
בחדש אמריל. **הצלחנו להעביר את המפעל לרשויות המקומיות**
לקרות לאחר מטא-ומתן מיגע. מסוך 150 נקודות מוחזקות הצלחנו
להעביר 120 נקודות לאחריותן של הרשויות המקומיות. אנני רואה זאת
כהישג הגדול ביותר שהיה לנו במפעל זה. יוצא איננו, כי אלה הן
עתה נקודות נתמכות ולא מוחזקות. כלומר, שאנו נותנים לרשויות
מקומיות אלה **תסיבה** מסוימת למי'מפתח מסוימת לילד. אם נוצר גרעון,
איננו אחראיים לכך. כל ניהול החשבונות האדמיניסטרטיבית קניית
מצרכים - לכל זה איננו אחראיים. לדעתי, זהו הישג גדול.

מחוץ אותן 120 הנקודות שהועברו לרשויות
המקומיות, 90 נמצאות במרעצות איזוריות.
עם 90 נקודות הגענו להסמת פטרה עד
לסוף השנה; הם ניהלו את המפעל בשמנו. למעשה, זה לא שינה בהרבה
את המאב, כי אנו כישינו את הגרעונות. עתה דרשנו **טחם** לקבל את **המפעל**
על אחריזתם. התקיימה ישיבה של מליאת יושבי-ראש המרעצות
האיזוריות והם סרכו לקבל זאת. עד אשר בסוף חודש אוקטובר בעזרת

17.11.1953

סקירתה של הגנה בבלי על
מפעל ההגנה בבתי-הספר.

גה' בבלי:

מטרת הפניות הגענו להתנסות ימה מאד: הם מקבלים את הפקודות והאחריות
למפעל רחוק חומכית במפעל ההגנה לפי 2,2 ל"י במסופק לחדש לילד.
ניתנת שם ארוחה ביום. הארוחה עולה יותר עם הפקודה בסך של 3,5 ל"י
לחדש ומסוף זה אנו מסתמכים ב-2,2 ל"י במסופק. מי ישנה 3 סוגי
הסתמכות: ב-2 ל"י 2,2 ל"י ו-2,4 ל"י. גוף הורדנו מעלינו את
האחריות לגרעונות. כי לא יבולנו לטאט בהם. במפעל זה אוכלים 7000
ילדים. גה בני-הילדים של ארגוני הנשים. כלומר, כל גן הנמצא
בתחום שיפוטן של המועצות החינוכיות. הילדים בגני-הילדים של ארגוני-
הנשים הם לרוב לטטה מגיל 5 שנים או בני 5-5 שנים. אני רוצה הסכם זה
כהיטב גדול מאד אשר בו **בכלל** 50 נקודות **בהן** הסאב כרוך לגמרי. בהסכם
זה ישנה הסכמה על המסך מפעל הקקאו ל-17,000 ילדים - גה פה מבלי
שאנו אחראים לגרעונות. כוט קקאו עולה 350 פרוטות לחדש הכוללת
גה עבודה. אנו חומכית כחן לפי 3 סוגים: 100 פרוטות, 125 ו-150.
אם בנקודה מטריימת ישנו מפעל הקקאו, הרי כל בית-הספר שוחה. מפעל
ההגנה לילדים, הוא לילדים הזקוקים ביותר. אבל בנקודה מטריימת
זו, זהים המפעלים.

30 נקודות אחרות האלחנו להעביר לאחר
מטא-ומתן מסופק למועצות מקומיות. היתה כחן מלחמה קשה, כי מוטבות
רבות לא ראו לקבל על אחריותן את המעבדות הסמוכות. למשל, רחובות
לא רצתה לקבל על אחריותה את מעבדת רחובות. רמתיה לא רצתה להכיר
במעבדת רמתיה. רחובות רצתה להחזיק את הקצבה שיללנו את המעבדות הסמוכות.
אולם אנו העברנו נקודות אלה למועצות מקומיות. כבר העברנו בירושלים
את **תלפיות** ומקור חיות לקריית ירושלים. **עתה** אנו עומדים להעביר
את בית-מזמיל רמת מלחה. עיריית תל-אביב אף פעם לא רצתה לקבל על **אחריותה**
את יפן. באורה זו היה כל בית-ספר **ניפו** נקודה מוחזקת. במרבן,
שזהו מאב אבסורדי. עיריית תל-אביב הסכימה לקבל את המפעל ביפו
תוך תנאי קשה ועדיין לא נמצא הסדרון לכך. הם רוצים לקבל את המפעל
בלי העובדות. דבר זה דורש מאתנו למצוא מקום עבודה לעובדות אלה,
ועדיין נצטרך המנגנון הינה מסכימה לשלח מיצרייה אלה. תנאי זה
אינו מוצדק. הם יכולים להגיד לעובד מטריימת אינו **מתאים** להם, אבל
לפטר את כולו יחד - **זה לא ייתכן**. הם לא יצליחו בדרישה זו, כי
ההסתדרות לא תסכים לכך. **ישנן** זכריות של העובדות במסך 4 - 3 שנים
במפעל. הן אינן זה חייבול המפעל, זו העבדת המפעל. אולם ההסתדרות
רואי חתערב בענין זה. מכל מקום המחלקה לחינוך בכל מועצה מקומית
מנהלת את המפעל.

כן היה עלינו לגמור הסכם עם ארגוני-
הנשים בקשר לגני-הילדים. גמרנו את ההסכם עם מועצת המועצות ועומדים
לחתום על הסכם עם יתר הארגונים. הסכמים אלה הכהירו את המצב וביססו
את התקציב על משהו ידוע ולא על סימן שאלה. **ההסכם** עם ארגוני-הנשים:
הם מקבלים עבור **ילדים** לטטה מגיל חינוך חובה 5,6 ל"י לחדש; סכום
זה הולל את אשר מכניסה הלשכה הסר יחלית במקומות. אנו תבענו
להפריש מסך זה 2,25 ל"י וראינו לקבל את הסכום הנדרש במישרין ממטרה
הסעד **בדי** למנוע את כל החשבוניות המקומיות. מטרה הסעד הסכום
להעביר לנו סך של 1,5 ל"י לחדש על חשבון הוצאה של 3,5 ל"י לחדש. **תחילה**
קיבלנו את ארחת הגנים שגם קודם לכן קיבלו תמיכה, לא שינינו
דבר בנקודה זו. כל הגנים של נשים ציוניות כלליות אינן מקבלות
תמיכה. אנו נותנים תמיכה למועצת המועצות. לנשי המזרחי, לאגודת-
ישראל ול"ויצ"ו". כאשר היה עלינו להגיע לידי הסכמים עם העיריות
ומועצות מקומיות עמדנו על כך שאין מהחילית במפעל כל עוד אין הסכם.
הייתי עקשנית מאד בנקודה זו ולא ויתרתי. **לכן** יש לנו כבר עתה
הסכמים עם 80% מבין המועצות המקומיות. קיימות 50 מועצות מקומיות
ועם 40 יש לנו הסכמים; עם 10 - יש לנו עדיין **ויכוח**. בארחת
המקומות שיש לנו הסכמים, הרי הוא **לפי** מסמך הילדים ובהתאם לכך הם
מקבלים את הכסף.

17.11.1963

סקירתה של הגברת בבלי על
מפעל ההזנה בבתי-הספר.

גב' בבלי:

עתה ברורות הסדירות לגמרי - זהו הישג.
אחר שהגענו להסכמים אלה, נוצרה עתה 70,000 ל"י לחודש במקום -
95,000 ל"י. סכום שלם הלינו יחולק להוצאות לקצמבר. **נמצינו**
השנה הראשונה מיטלנו גרעונות ב-150 נקודות. סכום לנקודות הנחמדות.
עמך ישנן עוד כ-30 - 20 נקודות מוחזקות והיתר עברו לבקלות הרטריות
המקומיות. לכן יעלה לנו דבר זה בסך של 70,000 ל"י לחודש. **בדרך זו**
מתחיל תקציבנו להתחזן בגבולות התקציב הנרמח.

נרמף לכך, כדי להגיע לסך זה של
70,000 ל"י היה עלינו לעשות קיצוץ נרמף: קצמבר את מספר הילדים
ב-2000. עד חודש יולי אמרו 62,000 **ילדים ועתה רק 60,000**
ילדים. כי לא יחולקו **לחוסות** לקצמבר דבר זה. וזאת, כדי שהגזבר יוכל
לשלם את הסדירות המגיעות. עד חודש אפריל 1964.

בזמן שהמסא-והמתן עם המקומות השונות
עיקב את פתיחת המפעל במקומות רבים. אולם הן היה גם עיתוב בפתיחת
בתי-הספר. ככה-הספר החלו ללמוד כסדר בערך באמצע אוקטובר ומפעל
ההזנה נפתח בסוף חודש אוקטובר. עד אמצע חודש נובמבר אוכליה כבר
ב-43,000 ילדים. ההסכמה עם המועצות האיזוריות הסתיימה רק ב-24
לאוקטובר. אמרו, כי הדבר דורש את אישור המליאה ב-5 בנובמבר.
יוצא איפוא, כי ההסכמה מיום 24 באוקטובר אושר רק ב-5 לנובמבר. לפני
ימיה אחרים החלו מוחחיה את כל הנקודות ועוד 17,000 ילדים יוכלו
לקבל את ארוחתם.

הי"ר ט. פרסיץ:

לאחר שבאחת לידי הסכמיה עם המועצות
האיזוריות, הקליפות, רטריות חינוך
מקומיות, היתה רוצה לדעת באיזה **מידה מפעל ההזנה הולך ומבוצע.**

גב' בבלי:

יש לנו ביקורת גדולה. קיימת מיקרה
מ-3 ארדיות. איזר לאדמיניסטרציה -
אנו אומרים, כי המקומות השונות הם האחראיים לכך, אבל אנו נעזר
להם רבות בארגון המפעל. אנו מדפיזים עתה חמסיה רבים מאד כדי
להסביר את הדבריה האלה, והם יטחטשו בהם. יש לנו מדויך לחשבונות
שיעזרו למנהלי החשבונות. יוצא **איפוא**, כי אנו נבקר אותם באופן
אדמיניסטרטיבי.

כן יס לנו ערכות טרזיאליות הדואגות
לילדים נירכיה המתקבלים לפני כל ילד וחר. בחידת המקומות והילדים
נעשים סחוך התיעצות עם הערכות הסרזיאליות.

נרמף להך קיימת מיקרה חזונה. יש לנו
מתקחת טרזיאלית בכל סחור המפקחת **סזימת על העובדות הסזיאליות**
של סחור הסעד. ישנן שלוש מתקחות טרזיאליות כאלה הצריכות לסחור
על הדבריה מנקודת מבט טרזיאלית. המפקחות החזונתיות צריכות לדאוג
לכך את קרניה את המירכיה באופן סחורני ומנטליז באורה גברנה, או
את בכלל מבטלית.

כל חודש אנו מקבלים דין-רושטון כסמי
אשר למיר אנו מטלמית. **אם במקום סזימים** ביטלו רק 10 ימיה סחור 20
יום - אנו מטלמי **לפי 10 ימיה.**

17.11.1903

סיקרה של הגברת בבלי על
מפעל החינוך החדש-העברי.

גב' בבלי:

אני סוכרתה לכיין, כי סדרה הסעד
 לא הונחה כשרה לגבי בניית המשלוח מן הילדים. מטרה מקורה במשך
 מספר החזנה נמצא בסדר הוקד היה מקרה לילד שמיגר יבול לאלה, הלכה
 הסוציאליים משלמה ענודר - דבר זה גרסן מהייל רעד ירובי, קמה כחב
 מי ימו לאל הרעיות המקומיות, מי הורר לדורש כחף הילדים
 שרייתם להורל בחינת. הלכה הרעיות המקומיות חייב יבול
 לחת את המשלוח הגרסן של 50 פרורות לילד. דבר זה מקטין את החינות
 שלנו ומכרית. ארתור לצמית את הנאיב. היתה זו טעה מן הטינות
 להקנות מטפר הילדים החובלים ב-2000. סדרה הסעד היה ברתן תמיכה
 זו באמצעות המעלה לשימול בערלה. מטפר שמוך להם מסך, הם לא יכלמו
סעיף זה. על הרועדה לשינוך רחובות להורה את דבר זה הורו
 מואדק. לאחר שפנינו למר יפת, הורו מרמך קמת את הדבר ומשך לפוש
 זאת כך ומחרת. לדעתו, לא תהיה לנו כל הכנסה לגבי הילדים שאריכות
 לקבל הרוב חיות. יש להעמיד ענין זה לדיון ולהורה את הורו ברוך רמה
 יש לערה לגבי הטנה הגשה.

סיבה נחרת שקיימת את כתיחת המפעל
 בירושלים היתה: לאחר שהגענו להסכם שניתן לקידיה 4,500 ל"י לחודש,
 קיבלה הקידיה הודעה ממשרד המניה שמקצאת לנו את המקצב בנד של
 52,000 ל"י לשנה. מרמן שלק יבולנו לשורה את המפעל, כשבוע ימים
 במשכו הסידורים עם מסדר הפנים, ילבסוף, הולחנו לחל את הקימור.
 לאחר שהסדרנו ענין זה החזיל גרסן שני של דחיות כתיחת המפעל, כי
 מנהלי בתי-הספר המריקו בכך. למנהלים הירושלמים שרונה יקיימת
 ירושלים המגיעים להם כשביל דבריהם נלה. רצו למשרד
 את דמי הגביה לקידיה. לכן לא רצתה הקידיה לשורה מפעל זה. סבל מקרה
 היה זה משך מצד המנהלים לקורה זאת. התקומה בנד והסדרות הסודיות דגמה
הוראה למורים לבחל ענין זה. הנמה ורונה, כי יש למעמיא סיבות לדחיות
 כתיחת המפעל שאינו חלריות בנד.

עבורנו הנה את הקרוב הקידיה שהיה במפעל
 ראוה הרלמים לקרחת מחצית שנה של עבודה נמצא הורר וסוגדר יתה. ארלה
 אינני יבולה להסתק בכך, כי קלינו לררות את היקף המפעל שאינו
 גדול למדי. יש להרחיבו. בן יש לחת למפעל רונה שינרונה יותר. אנו
 כמר התחלנו במעולה זו. האור המפעל היה בידי מסדר הסעד שאנו, כי
 יש להעבירו למשרד השינוך והחוכות על מנת שניתן לו אורה שינרונה
 יותר. ישנה 100 בתי-ספר שבהם אריך להפוך את המסעדה למסעדה לימודית.
 קבענו שבכל שנה יהמכו 20 מחציות בלתי לימודיות ללימודיות. אנו
 טרה מצאנו תקציב למספרות למורות. אולם העבורו מאתו מסקנים תקציב
 המחלקה וקמה מחכה הדבר להיטור וקרת המספית.

המנה הסוציאלי מכרית ארונה להרחיה
 את המפעל, כי הי-מפטר לקסוד על חזנה של 50,000 ילדים, זה לא
 ייתכן. כדי לחזק חביקה זו ביקשתי לערוך סקר סוציאלי. הוקד מחצית
 מצטרן הארץ והחחיל בכך במרובה. הסקר אריך לבדוק כמה ילדים
 הם בני מספרות הנמצאות במימולן של הלשכות הסוציאליות **אשר עדיין**
 חייב ארמלית. על כפי זה נפנה להגשה רבנקש הגדלה המקומית. שגל מעריכה
מספר ילדים זה ב-10,000. מספר זה מרמז תקציב גדול. אולם
 קד הנה דבר זה יהוא לדיון, הרובל לחזק את הביקש בתוצאות הסקר
 הסוציאלי.

ברוך למך קיית הסכה עם "ירניצף". זה
 נחור למחלה דבריה מרזימית, הנה קד הידור בקורני חלה מפורסו.
 ארלה בנגד זה החחיבה המסעלה להגדיל את מסעל החזנה ומפעל הקקור.
 לכן האצעה שארחה אני מאיקה בקשר להרחבת המפעל משולבת עם ההחחיות
כלפי "ירניצף" ומרמן שחחולב עם תוצאות הסקר הסוציאלי.

17.11.1953

הדיון על סקירתה של הגברת בבלי על ספער ההזנה בבתי-הספר.

גב' בבלי:

ביצד להרחיב ספער זה ולתת לו צורה חינוכית? מאחר שאנו סרגיסים, כי בתביעות שלנו לשיפור הספער והרחבתו יש צורך בתמיכה מבין אנשי ציבור, סינה תשר ועדה מייצגת שתפעל ליד המחלקה שלנו. אני שמחה מאוד ליצירת ועדה זו, כי אנו מחכים לעזרה רבה מפנה. הוועדה המייצגת מורכבת מחברת-הכנסת כפרית, חברת-הכנסת טברסקי, דורה אלינור ורחל כגן. מפעם שקרד החינוך והתרבות מסתמפים בוועדה זו ה"ה שרידן גולדסטיס ואנוכי. חברי ועדה זו היו צריכים להתכנס בפעם ראשונה הערב, אולם דחינו את ישיבת הוועדה לטובע הבא, אני שמחה לעזרה רבה בכל אותן התביעות שצייתת.

היו"ר ז. בן-יעקב:

אני מודה לגברת בבלי, עתה ישנן שאלות בקשר לדבריה.

ז. בן-יעקב:

האם ידוע לגברת בבלי, כי בתל-אביב ישנן הגבלות מסורות לגבי מספר האחוזים בהם היא מסתמפת בתקציב ההזנה בבתי-הספר? בזמני, השתמפה עיריית תל-אביב ב-20%, בבתי-הספר העירוניים שלם לומדים בני האמידים, אין זו בעיה כה מסורה, אולם אם אנו מדברים על יפן והסביבה - דבר זה מהווה בעיה מסורה מאוד. פעם כבר הסכימה העירייה לקבל עליה ענין זה, אבל היתה התנגדות מצד מנהלי בתי-הספר. לכן הפצרנו במשרד הסעד שיטמייך להתחזיק בספער זה, כי הוא נותן את ההזנה לכל הילדים הזקוקים לכן, כלומר, לפעמים ילדים אלה מהווים ב-80% או 100% מכלל הילדים.

האם התקציב המוקטן של 70,000 ל"י סקיף את כל 60,000 הילדים, או רק אותם 43,000 הילדים שאוכלים?

גב' בבלי: לא

ז. בן-יעקב: זה סקיף את כל 60,000 הילדים.

ז. כפרית: אותם הילדים שכבר אוכלים, כלומר, באותם המקומות שמפעל ההזנה נפתח, האם ישנם ילדים מסתמפים לטועצות איזוריות?

האם ישנה כבר ידיעה שמפעל ההזנה הוגשם בטועצות האיזוריות?

מה נעשה עם האפרט שהיה קיים במשרד הסעד, עם הכלים, הפחסונים, הציוד במקומות הסונים, ובאיזה מידה מתקשר הדבר עם הריאורגאניזאציה?

גב' בבלי: אנו מסתמפים בציוד שקיבלנו ממשרד הסעד.

ז. כפרית: באיזה מידה הועבר המנגנון שהיה קיים במשרד הסעד למשרד החינוך והתרבות? אצלי בתעורר הרושם, כי אמנם הניתוח הצליח, אך החולה מת, לכן הניתוח רוצה לדעת במידה מידה רבה במסלל באותם המקומות

17.11.1953

הדיון על סקירתה של הגברת בבלי על מפעל ההזנה בבתי-הספר.

ט. כפריית:

לאחריות לאדמיניסטרציה; אמנם ירוע לי, כי בחיפה, לפסל, מקבלים הילדים הזנה, אולם אני שואלת על ילדי הסעברות, יסובי עולים וכפרי העבודה אשר בהם הסועצות האיזוריות עומדות תחת לחץ סרדי, קיבלנו החלטה זו, אבל הן כרגע עומדות בטוב מאד קשה כיצד לקיים דבר זה? האם התקציב הסוער הזה הניתן לסועצות האיזוריות אשר הועמד על שלוש דרגות - החל מ-2 ל"י לחודש לילד ועד 2,4 ל"י - מאפשר קיום המפעל הזה במקומות אלה, הפרוחקים מאד והתחבורה לשם אינה קלה, אין שם שווקים כמו בערים ובסעברות, ולא תמיד קל להגיע לשווקים הסונים; באיזה מידה המתקציב הזעום הזה יכול לספק את הצרכים הנוכחיים?

סהן הבעיות הסועוררות בקשר עם קיצוץ מספר הילדים ב-1000, דווקא במקומות הזקוקים ביותר להזנה, במקומות הקשים שבהם בעיית הילדים הרעבים או הזקוקים סקיפה את כל הילדים באותו מקום; על סתך מה בעיה הקיצוץ הזה?

הייתי מבקשת מאד שהגברת בבלי תביא בחשבון סידור סיור של הוועדה לחינוך ותרבות בימים הקרובים ביותר, כל הייתי רוצה שלקראת הישיבה הראשונה של הוועדה הציבורית נסבל מושג על הדברים, בפידה שאני עצמי ביקרתי, ראיתי את הילדים ונזכחתי לדעת עד כמה הענין דוחק, כי הילדים רעבים והדבר מפריע לקיום לימודים סדירים, הדבר הוא בעוכרינו, כי אם חסר משהו, אין זה ניסוק מספיק לכל הדברים האלה.

ד. נצרה:

תחילה הייתי רוצה לקבל תשובה על שאלתי: אם אינני טועה, הרי בתקופת ארבעת החדשים, מ-15 ביולי ועד ה-15 בנובמבר, אריה לעצמי לומר, מספיעל ההזנה טרם נפתח ברוב המקומות, לפחות עד יום א' האחרון. מתוך 4 חדשים אלה היה רק חודש אחד של קייטנות - היה זה כל מפעל ההזנה בסתך 4 חדשים.

כל ההצעות וכל התכניות עומות רושם חשוב מאד מבחינה אדמיניסטרטיבית, חינוכית וארגונית. אנו כולנו מאחלים שהדברים יסודרו. זו לנו הפעם הראשונה שאנו נפגשים עם הגברת בבלי בוועדה, אולם עלי לציין, כי אנו חבדי-הכנסת התאחדנו והיינו שותפים למפעל ההזנה שהיה קיים בספרד הסעד, לסרות כל הביקורת שהיתה לכל אחד מאתנו. יש להודות שספרד הסעד העביר את מפעל ההזנה לילדים רבים ובמקומות הפרוחקים ביותר ששם דרושה הסברה הפשוטה לאם ליש לתת הזנה לילד. הגלישה אינה יכולה להיות שם כמו בישוב סאורגן. אנו עדיין לתופעות שההורים סוכרים את הסנות, את טנת הילד ואינם נותנים לילדים סנות ססודרות. בדרך כלל התופעות הן מעציבות, אבל הן עובדתיות. האם איננה רוצה בראש דאגותיה את הדאגה לילד. אנו מכירים את האסהות התרבותיות הסחפלות כל דרך כדי לתת תזונה לילדים. לכן תפקיד מפעל ההזנה הוא להכניס את ענין הזנת הילדים למקומות אלה.

ישנה כאן הצעה להטיל את כל האחריות להזנת הילדים על הרשויות המקומיות. הצעה כזו יכולה להתקבל במקומות כמו תל-אביב, חיפה או מקומות אחרים בהם האם דואגת להזנת הילדים - אם כי גם לעיריית תל-אביב יש לי טענות מסוים שעד כה טרם נפתח המפעל, ודווקא במקומות הפרוחקים של תל-אביב בהם יש צורך בנקודת הזנה, אולם אנו יודעים, כי בסועצות איזוריות בחור צעיר הוא הנהל את כל הדברים. אך יש לזכור, כי מפעל זה דורש מוסחיות סטוייכת ולי לדעת כיצד לכנותו. אמנם גסרו את העיניים באופן אדמיניסטרטיבי, אבל עדיין אין זה אוכר שהמפעל

17.11.1953

הדיון על טקירתה של הגברת בבלי על ספער ההזנה בבתי-הספר.

ד. נצר:

ייפתח. בישובים אלה ישנם ילדים בני 20 שנה, האם הם יכולים לנהל את הספער? אנו רוצים להסיל את הנהלת ספער ההזנה על גקודה חלטה ופרוחקת, הרי כל הסכם עם הרשויות הסקוטיות יהיה על הניר בלבד. לכן צריך רק לקבל הסתתפות כספית מהרשויות הסקוטיות ועל הספר לקחת על עצמו את ניהול הספער אם אנו רוצים שהילדים יקבלו אוכל.

ברצוני לציין עובדה סצירת סאד, כי ב-17 לנובמבר טרם סודר ספער ההזנה. כל התכניות להסדר ספער ההזנה שיש בהן צד חינוכי רב, הרי סכך הילד עדיין איננו סבע והוא איננו יכול לחכות לחשבון הכולל.

כולנו חרדים לתקציב. אולם ישנם דברים שלהם סוכרח להטצא התקציב הדרוש, סוכרח ויהי סה. אם ישנם כיום 70,000 ילדים, הרי הם צריכים לקבל אוכל, וסוכרחים לחפש את האפשרויות התקציביות על-סנת להגיע לכך. אני סניחה שהגברת בבלי ביכולתה היא תכניס שיפורים סטוייטיים בספער. אולם יש לראות תחילה, כי הילדים אינם יכולים לחכות יותר, ססום הדבר יעלה לנו ביוקר רב, לכולנו.

אשר לסטבחים הליסודים - יש לי יחס ססנב סאד לכך. אולם הייתי רוצה להזהיר שלא ינוסף סטבח ליסודי על חשבון הילדים, על חשבון הזנת הילדים סצריכים לקבל אוכל. הן סתחלקים עם ארוחת הילד הרעב ולא עם ארוחת הילד שיש לו אם הדואגת לתזונתו. לכן אם טקיטיים סטבח ליסודי נלוקחים זאת סארוחת הילד - הרי עם כל הערכתי לספער זה שהוא חשוב ונחוץ סאד, הוא יחכה קצת. סכל סקום אנו סודאגים סאד שזה 4 חדשים ליי עבד הספער. אני סטחה שהוקמה ועדה החיה חיי ציבור סתוכל לעזור לענין זה.

היו"ר ט. פרטיץ:

ספחתי להפגס בשנית עם הגברת בבלי.

תחילה נפגסנו בימי כהונתי כסנהלת

סחלקת החינוך בעיריית תל-אביב. ידעתי להעריך את הסדר

האדמיניסטרטיבי והדאגה בבתי-הספר בשעה שהגברת בבלי היתה ב"הדסה"

אשר בטטה היא פעלה. תמיד הסתדלתי לעזור לה בכל ענין

כדי להגיע לשיפורים. אך סובן סאליו שלא על חשבון הילד הרעב.

אחד הדברים אשר העברנו באותם הסטבחים הלי ודיים שיאכלו כל הילדים

ובלבד שלא יעמדו ילדים בחוץ ולא יאכלו. גם כיום עלינו לראות סהו

תפקיד סחלקת ההזנה בספער החינוך, סה תפקיד הפועצות הסקוטיות,

סה צריכה לעצות סחלקת ההזנה לגבי אותם הסקוטיות שאין להם גג

סוניציפאלי. (גב' בבלי: אנו דואגים). הייתי בסקוטיות רבים

סאין להם גג סוניציפאלי, לפסל, בקובנה סליד רחובות, האם יש

סם מיטהו הדואג להזנה; או בנגב - האם נבוא ונפקיר ילדים אלה

החיים על פת חרבה ו-3 - 2 זיתים ליום. שם צריך לדאוג

לאדמיניסטרציה. יש להסציא תקציב בראש ובראשונה לסקוטיות אלה.

קיימת ועדה ציבורית - אני רק רוצה

להביע את תביעתי על סטציבורנו לא נסצא אף אדם אחד בוועדה זו.

אם נתסנו חברי-כנסת, אינני יודעת סדוע לא לסנות את חברת ועדת

הסירותים הציבוריים העוסקת בעניינים אלה הויכולה להביא את תרומתה,

והיא חברת-הכנסת כצנלטון. הייתי רוצה שהדבר יוסבר לטר.

17.11.1953

הדיון על סקירתה של הגברת בללי על ספועל ההזנה בבתי-הספר.

היו"ר ס. פרטיץ:

ברצוני להעיר מספר הערות לגברת בללי. עם כל הכבוד לנטיונה הרב, הרי אנו יודעים מתוך בסיונו שבמקרים רבים הפיקוח הסוציאלי על העובדות הסוציאליות של מסרד הסעד לא יתן ולא כלום. עובדת סוציאלית מטעם מסרד הסעד הנמצאת במקומות הסובלים, הרי שכנה בפועל להכנס למקומות אלה ולעמוד בפני לחץ האנשים. לכן הגישה צריכה להיות לא רק אדמיניסטרטיבית אלא מתוך התחשבות סכסימאלית בטציות שלנו, כי מה שרגיל ואפשרי בספועל סוציאלי באנגליה, לצערי הרב, עקב טציותנו אינו ניתן להגשמה אצלנו. השערוריה שהיתה בסנה האחרונה בקשר עם הגרעון אצל כל הארגונים ואנו שילפנו למקלת שהיתה צריכה לבשל, אצל הילדים לא נמצאו בגן ולא נמצאה עובדת סוציאלית שתוכל לשלוח אותם לגן, כי היא פחדה להכנס למעברה, והיו כאלה שדקרו. סכל מקום מצב זה הוא מסוכן.

כאשר עבר ספועל ההזנה מסרד הסעד

למסרד החינוך והתרבות, הרי אנו אנשי החינוך ראינו זאת בעין יפה, כי מבחינה חינוכית חשוב הדבר. מסום שהזנה זו אינה צריכה להינתן בצורת סעד, אלא בצורה שתהווה אחד מן היסודות לבטיטי החינוך. ודאי, כי הסופנט הסוציאלי לא יחסר, כי חינוך ללא התחשבות בטציות לא יביא לנו את הברכה.

לכן הייתי רוצה לדעת באופן טעטי, כמה

מן הילדים האלה, כמה מאותם 60,000 הילדים נמצאים באותם המקומות שאין להם בג סוניציפאלי וכיצד מסדרים זאת? כיצד הדבר טוצע לפועל? מהם המקומות, בגליל, בנגב, בסרון או בסודרון? הגברת בללי דיברה על רסתיים, אבל מה נעשה ברמת הסרון? כיצד אנו בגיע למסהו?

דובר כאן על זטיכה ונאמר, כי

מסרד הסעד סכלם 5,6 ל"י לילד לחודש לארגונים, ובזה כלולה 1,5 ל"י להזנה. כמה דברים אכזריים? אם קיים במקום ספועל הזנה הנעשה על-ידיכם - ניחא. אולם מה קורה אם אין הספועל מספק את הזנת הילדים והארגונים סקייטיים הזנה זו ולהם זה עולה יותר מאשר 3,5 ל"י סבלי לקבל את השתתפותכם בתקציב?! הן יש נקודות רבות כאלה שהסידור הזה לא יצא לפועל ויש לעשות מסהו בנידון זה מסום שהמקומות אינם נהנים מסך ואינם יכולים לחפס להם ספועל יותר גדול.

כאשר ספועל הסעד היה בידי מסרד הסעד

הם הקיפו סועדונים בכמה נקודות. בסועדונים אלה היו דואגים גם להזנה, שם הם היו מקבלים לאו דווקא ארוחה אחת אלא 2 או 3 ארוחות - דבר זה חשוב בעיקר בשביל הורים עובדים. מה עם הספועל הזה, האם ציגנת אינו שהיא עזרה?

הגעתם להסכם עם העיריות והסועצות

האיזוריות על עקרון ידוע, של תטיכה סטוייטת. אבל מה עשיתם כדי לקבל סטאטיסטיקה על מספר הילדים הנצרכים ואחרים הצריכים לאכול? כיצד אתם עוליים את הסקר? ודאי ידוע לך, כי הלסכה הסוציאלית בעיריית תל-אביב קיבלה הוראה ברורה שלא להסתתף בפרוטה בהחזקת סקרים סוציאליים באיזה מהם סוסדות מחוסר תקציב, מה תועילי את בתקנותיך? למה להביע להסכם פורסאלי ואם גם חשוב טאד, כאשר אין כל בטחון שיצא לפועל לאור הטציות.

17.11.1953

הדיון על סקירתה של הגברת
בבלי על ספער ההזנה בבתי-הספר.

היו"ר ס. פרסיץ:

לכן הייתי מאד מאד מבקשת שתלסדי את
הסגב במקומות השונים ונסיונך בוודאי מבטיח את ידיעתך, כי מה
שלך נראה בתורת אורחת אינו דומה לראיה יום-יומית של אנשים שבתוך
עמם הם יושבים. יש ונתקלים במקרים סוציאליים קשים. למשל,
פניתי לראש עיריית תל-אביב, כי ישנו סקרה סוציאלי של טפחת חייל,
האשה נכה ויש לה 5 ילדים ואי-אפשר לסדר אותם באיזה שהוא מוסד
בו יוכלו לקבל הזנה. אולם מטעם העירייה הודיעו, כי לא תינתן
כל תפיכה מסוג שאין תקציב.

הישיבה נבעלה בשעה 13.40.